

ת"פ 21085/07/15 - מדינת ישראל נגד יארוסלב שינקרוק

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 21085-07-15 מדינת ישראל נ' שינקרוק

ת"פ 44410-06-19 מדינת ישראל נ' שינקרוק

ת"פ 56499-02-19 מדינת ישראל נ' שינקרוק

בפני	כבוד השופטת טל לחיאני שהם	המאשימה
בעניין:	מדינת ישראל	
	באמצעות ב"כ עו"ד חן יבין	
	נגד	
	יארוסלב שינקרוק	
	באמצעות ב"כ עו"ד איתן פרידמן	הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות, עבירה לפי **סעיפים 382(א) + 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977** (להלן: "**החוק**"), וביצוע עבירת תקיפה סתם, עבירה לפי **סעיף 379 לחוק**.

מכתב האישום עולה כי לאחר שהנאשם ושרה חיחינשוילי (להלן: "שרה") נפרדו, בסיומה של מערכת זוגית שנמשכה כשנה וחצי, שרה היתה בקשר זוגי עם י' מ' (להלן: "**מתלון 1**"). בשלב זה, כשבוע לאחר סיום מערכת היחסים בין הנאשם לשרה, קינא הנאשם לשרה וקנאה זו הייתה ברקע לביצוע המעשים אשר יפורטו להלן.

ביום 28/02/15 בשעה 00:14 או בסמוך לכך, בסמוך לכיכר הסיטי ברחוב הציונות 6 באשדוד, תקף הנאשם את מתלון 1 בכך שהכה אותו במכת אגרוף בחלק האחורי של ראשו, וכתוצאה מכך נפל מתלון 1 ארצה. בהמשך למתואר, בעת שמתלון 1 שרוע על הרצפה, בעט בו הנאשם ואחר בכל חלקי גופו, והנאשם אף הכה אותו במכות אגרוף בפניו.

בנסיבות המתוארות, שרה רכנה לעבר מתלון 1 על מנת שהנאשם יחדול ממעשיו, ועוברי אורח שהגיעו למקום הפרידו את הנאשם ממתלון 1.

בהמשך למתואר, משהגיעו שוטרם למקום ומתלון 1 סיפר להם את שארע, תקף הנאשם, בנוכחות השוטרים, את מתלון 1 במכת אגרוף בפניו.

כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלון 1 חבלות בדמות שפשופים בחזה, חתך ונפיחות בשפה העליונה, וסימנים בראש וביד. [להלן: "**האירוע הראשון**"].

2. לבקשת הנאשם צורפו תיקים נוספים כמפורט להלן:

1. ת"פ 56499-02-19 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 12/10/17 בשעה 23:42 או בסמוך לכך, ברחוב מנחם בגין באשדוד, התפתח ויכוח בין הנאשם ליוסף גיאני (להלן: "מתלון 2") לאחר שמתלון 2 שפך לנאשם כוס אלכוהול. במהלך הוויכוח, תקף הנאשם את מתלון 2 בכך שהכה אותו במכת אגרוף בפניו עד שזה נפל על הרצפה. בעת שמתלון 2 היה על הרצפה, תקף אותו אחיו של הנאשם שכך שבעט בגופו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלון סימני שפשוף שטחיים בראשו. [להלן: "האירוע השני"].

2. ת"פ 44410-06-19 בו הודה והורשע הנאשם במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירת איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 23/03/19 בשעה 15:30 או בסמוך לכך, בסמוך לביתה של הגברת עדן גרינשטיין (להלן: "המתלוננת"), בת זוגו לשעבר של הנאשם ואשר להם בת משותפת כבת חודשיים, ברחוב העצמאות 20 באשדוד, איים הנאשם על המתלוננת באומרו כי אם גבר אחר יגע בתינוקת, הוא יפגע במתלוננת. [להלן: "האירוע השלישי"].

הסדר הטיעון

3. ביום 25/05/17 הודה הנאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המפורטות בתיק העיקרי, והוסכם בין הצדדים כי הנאשם יורשע, ישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. כמו כן, ב"כ המאשימה הצהירה כי תגביל עצמה לעתירה למאסר בעבודות שירות לצד ענישה נלווית, ואילו ב"כ הנאשם דאז עתרה כי שירות המבחן יבחן אף סוגיית ביטול הרשעתו של הנאשם.

בהמשך, לאחר צירוף 56499-02-19 ביום 06/05/20, הוסכם בין הצדדים כי הנאשם יורשע וישלח בשנית לקבלת תסקיר שירות המבחן, והובהר לנאשם כי אם לא ישתף פעולה אף בזו הפעם - נתון זה ישקל בגזירת עונשו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן מיום 03/10/17 עלה כי נוצר קשר ראשוני עם הנאשם. מהתסקיר עלה רושם כי הנאשם - חייל, ללא עבר פלילי, המגיע מרקע משפחתי ואישי מורכב - מתמודד עם קשיים שונים וביניהם צריכת אלכוהול מוגברת על רקע קשיים רגשיים, המתקשה לתת אמון בגורמי טיפול וסמכות. במפגש היחיד שהתקיים עם הנאשם הביע הנאשם הסכמה להשתלב בהליך טיפולי, ולצורך העמקת הקשר, האבחון, והטיפול - נדחה מועד הדיון.

מהתסקיר המפורט אשר הוגש ביום 26/12/17 עלה כי הנאשם בן 21, רווק, יליד אוקראינה, עלה לארץ בגיל 4, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, ושירת כחייל באותה העת.

הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו וציין כי הרקע לביצוע העבירה היא צריכה מוגברת באלכוהול.

הנאשם שלל נזקקות טיפולית, אולם לאחר סיום הפגישה יצר קשר עם השירות וביקש להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, לאחר אותה פגישה יחידה - ניתק את הקשר עם שירות המבחן.

לאור המפורט, התרשם שירות המבחן מסיכון לשימוש ברעה באלכוהול ולמעורבות חוזרת בפלילים, בשים לב לנטייה להגיב באלימות בעת סערה רגשית או מצבי דחק. כמו כן, לאור ניתוק הקשר והיעדר השתלבות בהליך טיפולי - נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית.

לאחר שהנאשם לא התייצב ל-3 דיונים אשר נקבעו בעניינו - הוטלו ההליכים כנגדו בחודש מרץ 2018. לאחר איתורו, חודשו ההליכים בחודש אוגוסט 2018, ולבקשת הנאשם, בחודש אוקטובר 2018 - ניתנה לו הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טיפולי. עם זאת, בחודש ינואר 2019 דווח כי הנאשם לא יצר קשר עם שירות המבחן מיוזמתו, וכי כל ניסיונותיהם ליצור עמו קשר - לא צלחו. לאחר 3 מועדים נוספים אליהם לא התייצב הנאשם - הוטלו בשנית ההליכים כנגדו, וחודשו בשנית לאחר שאותר. במועד זה, בחודש יוני 2019 הובהר לנאשם כי ככל שלא ינצל את ההזדמנות הנוספת שניתנת לו לשתף פעולה עם שירות המבחן - נתון זה יבוא לידי ביטוי בעונש אשר יוטל עליו.

5. מהתסקיר אשר הוגש ביום 26/09/19 עלה כי הנאשם מצוי בקשר זוגי עם המתלוננת מזה 3 שנים ולהם ילדה משותפת בת חצי שנה. הנאשם טען כי נרשם ללימודי הנדסה אך טרם קיבל תשובה סופית באשר לקבל ללימודים. כמו כן, טען כי מזה שנתיים שאינו צורך אלכוהול, והימנעות זו הובילה להפחתה בהתנהגותו האלימה והתוקפנית וכי מצליח להגיב באופן שקול. עם זאת, הנאשם הביע קושי בתקשורת עם הסובבים אותו וביטוי רגשי, אך הביע רצון להשתלב בטיפול.

על אף האמור, הנאשם לא התייצב לפגישה שתואמה עמו למסירת דגימת שתן בטענה שלא הרגיש טוב, ולא התייצב לפגישה נוספת שתואמה עמו בטענה שבאותו מועד הלך לטיפול זוגי עם אשתו. הנאשם לא התייצב לשני מועדים נוספים שתואמו עמו למסירת בדיקת שתן ואף לפגישה נוספת, ולא הציג כל סיבה המניחה את הדעת. ביום 11/09/19 מסר דגימת שתן בה נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס, וזאת על אף שבשיחתו עם שירות המבחן שלל שימוש בסמים. לאחר בדיקה זו - נותק שוב הקשר עם הנאשם.

שירות המבחן התרשם מצעיר המתקשה לשמור על יציבות בקשר עמם, ובהיעדר השתלבות בטיפול - נקבע כי קיים סיכון גבוה לשימוש לרעה בחומרים פסיכו אקטיביים ולהתנהגות אלימה בעתיד. לאור המפורט, נמנע שירות המבחן ממתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

לאחר שבמועד הדיון אשר התקיים ביום 19/12/19 הצהיר הנאשם כי מבין שעשה טעויות בעבר וכי מעוניין לשתף פעולה עם שירות המבחן ולשנות את מסלול חייו - נתן לו בית המשפט הזדמנות פז נוספת לשתף פעולה עם שירות

המבחן, והובהר לו פעם נוספת כי ככל שלא ישתף פעולה - תהיה לכך השפעה על רמת הענישה שתוטל עליו.

על אף הצהרת הנאשם, כמפורט, מהעדכון אשר הוגש ביום 30/04/20 עלה כי הנאשם לא התייצב ל-2 פגישות נוספות אשר תואמו עמו, ומשכך נמנע שירות המבחן מממן המלצה טיפולית בעניינו.

במועד הדיון אשר התקיים ביום 06/05/20 הובהר כי באותה העת היה הנאשם במעצר שבוצע על ידי המשטרה הצבאית. לאחר צירוף ת"פ 56499-02-19, בהסכמת ב"כ הצדדים ולפנים משורת הדין הורה בית המשפט על הפניית הנאשם לקבלת תסקיר נוסף, תוך שהובהרו לנאשם שוב השלכות אי שיתוף פעולה מצדו.

6. מתסקיר שירות המבחן מיום 05/11/20 עלה כי הנאשם השתלב 3 חודשים קודם בתעסוקה כמלקט במחסן במרכז הארץ. הנאשם שיתף כי היה עצור במשך 40 ימים בגין עריקות מצה"ל. דגימה לאיתור שרידי סם שמסר הנאשם נמצאה ללא שרידי סם. ל-2 מועדים נוספים שתואמו עמו - לא התייצב הנאשם, לטענתו בשל עבודתו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לתת קדימות לפגישות שנקבעות עמו, ולאור המפורט לא עלה בידם להעריך את מלוא היקף קשייו.

מהתסקיר הנוסף אשר הוגש ביום 07/01/21 עלה כי ביום 12/11/20 השאיר הנאשם הודעה בשירות בה הביע כעס על הנכתב בתסקיר הקודם לגבי מידת שיתוף הפעולה מצדו. בשיחה עמו, תואמה פגישה נוספת ליום 17/11/20 - אולם הנאשם לא התייצב ולא יצר קשר.

לאחר שלמועד הדיון אשר נקבע ליום 25/11/20 לא התייצב הנאשם ובשל כך נדחה מועד הטיעונים לעונש, יצר הנאשם שוב קשר עם שירות המבחן ביום 10/12/20, לא הסביר מדוע לא התייצב לפגישה הקודמת וביקש לתאם מועד נוסף. במועד זה העביר הנאשם במייל אף אישור לגראס רפואי אשר תוקפו מיום 09/12/20 ועד ליום 06/12/21.

על אף האמור, אף למועד נוסף זה אשר נקבע ליום 15/12/20 - לא התייצב הנאשם, ורק לאחר כשעתיים יצר קשר טלפוני ודרש להתקבל לשיחה. לאחר ששוקפה לו התנהלותו החוזרת מול שירות המבחן - הביע הנאשם כעס, טען כי שירות המבחן לא מעוניין לסייע לו ודרש להחליף את קצינת המבחן. ביום 30/12/20 יצר הנאשם קשר שוב עם שירות המבחן אולם בשלב זה כבר לא תואם עמו מועד נוסף.

שירות המבחן ציין כי בשים לב להתנהלותו של הנאשם, כמפורט, התרשמו כי יתקשה להסתייע בשירות המבחן לאורך זמן ולהשתלב בהליך טיפולי הדורש יכולת בסיסית של קבלת עזרה ומתן אמון בגורמי הטיפול. משכך, הומלץ לדון את הנאשם ללא המשך מעורבות של שירות המבחן בעניינו.

7. במועד הדיון אשר התקיים ביום 01/02/21 עתר ב"כ הנאשם להפניית הנאשם, פעם נוספת, לשירות המבחן לצורך בחינת מצבו. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מגלה רצון להשתלב בהליך טיפולי, וכי עד כה התקשה להתייצב למפגשים שתואמו עמו בשל עבודתו. הנאשם טען במועד זה כי: "קצינת המבחן ממציאה לי תירוצים", וכי עושה מאמץ והשתדלות ומעוניין להגיע לפגישה בשירות המבחן.

לאחר שסקרתי בקצרה את כמות הפעמים שהופנה הנאשם לשירות המבחן ואת התרשמות שירות המבחן במשך 4 השנים האחרונות, כמפורט בהרחבה לעיל, ומאחר והנאשם לא ניצל כאמור את ההזדמנויות אשר ניתנו לו - דחיתי את הבקשה.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה טען כי יש להתייחס לכל כתב אישום כאל אירוע נפרד בגינו יש לקבוע מתחם עונש הולם.

באשר לאירוע הראשון והשני עתר למתחמי ענישה הנעים בין 8-18 חודשי מאסר בפועל, ובאשר לאירוע השלישי - עתר למתחם הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בטיעוניו הפנה ב"כ המאשימה למספר העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין היום ולחומרת המעשים, וכן לנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשיו לנפגעי העבירות השונים. כמו כן, הפנה לתקופה הממושכת בה בוצעו העבירות ולנפרדות הקיימת ביניהם.

עוד הפנה ב"כ המאשימה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, לצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כנגד מבצעי עבירות אלימות, הן בתוך המשפחה והן מחוץ לה, ולעובדה כי חלק מהעבירות בוצעו ברחובה של עיר, ואת העבירה כנגד המתלוננת ביצע הנאשם בתוך ביתה-מבצרה. לטענת ב"כ המאשימה, התנהלותו של הנאשם בביצוע העבירות מעיד על התנהלותו במצבים שבהם נעשים דברים שאינם לרוחו, ובאשר לאירוע הראשון אף הפנה לכך שלא קדמה כל הקנטה לביצוע העבירה. עוד טען ב"כ המאשימה כי אך בדרך נס לא נגרמו נזקים חמורים יותר בכל אחד מהאירועים המפורטים בכתבי האישום.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי והתעבורתי של הנאשם. כמו כן, הפנה להזדמנויות הרבות אשר ניתנו לנאשם ליצירת קשר טיפולי בשירות המבחן - אשר הוא לא ניצל, לכך שהנאשם לא טרח להתייבץ לפגישות רבות שתואמו עמו ולא שיתף פעולה עם השירות, ולכך שבסופו של יום לא עבר כל הליך שיקומי.

לאור המפורט, בתוככי המתחמים, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני-גבוה של המתחם בגין האירוע הראשון, מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם בגין האירוע השני, ו-6 חודשי מאסר, הרף העליון של המתחם, בגין האירוע השלישי. כל זאת לצד מאסר מותנה, פיצוי משמעותי למתלוננים, התחייבות וקנס.

ב"כ המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (1/ת) ואת גיליון הרישום התעבורתי של הנאשם (2/ת), והפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו.

9. ב"כ הנאשם עתר למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות

בגין כל אחד מ-3 האירועים.

באשר לאירוע הראשון - הפנה ב"כ הנאשם לגילו הצעיר של הנאשם באותה העת, סמוך לגיל 18, ולרקע לביצוע העבירה, כמפורט בכתב האישום. כמו כן, הפנה לקשייו של הנאשם ולחוסר הברגות שאפיינו אותו בעת ביצוע האירוע הראשון והאירוע השני. באשר לאירוע השני הפנה ב"כ הנאשם אף לכך שהיה מעורב אחר משמעותי נוסף באירוע.

עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שבמסגרת הסדר הטיעון הראשוני בגין האירוע הראשון הגבילה עצמה המאשימה לעתירה למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, וטען כי באותה העת הנאשם היה נעדר עבר פלילי והיה ניתן לסיים את ההליך באי הרשעה ובהליך שיקומי. כמו כן, טען כי הנתק עם שירות המבחן באותה העת נבע ממצבו הצבאי - אשר הוביל לבסוף לקבלת פטור.

במסגרת הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות הפנה ב"כ הנאשם ללקיחת האחריות מצד הנאשם, לכך שכיום מתגורר עם בת זוגו הסובלת ממורכבות רפואית, המתלוננת באירוע השלישי, ועם בתם בת השנתיים, וטען כי מערכת היחסים ביניהם כיום טובה. עוד טען כי הנאשם מפרנס יחיד המטפל בביתו ובבת זוגו - וזאת באופן שאף פגע בשיתוף הפעולה מצדו עם שירות המבחן, וכי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריא תוביל לפגיעה אנושה בו ובמשפחתו.

באשר לעברו הפלילי הצבאי של הנאשם - הפנה ב"כ הנאשם לעובדה שהנאשם קיבל לאחרונה אישור לשימוש בקנאביס רפואי, וכן טען כי מדובר בעבר פלילי לא מכביד.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי יש לאבחן בין הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה למקרה זה, וזאת מאחר ולטענתו אותה פסיקה עוסקת באירועים חמורים יותר ואף מדובר בפסיקה ישנה, והפנה לפסיקה לתמיכה בעתירתו. כמו כן, טען כי לאור עקרון אחדות הענישה יש להסב תשומת הלב אף לעונשים אשר הוטלו על אותם אחרים באירוע הראשון ובאירוע השני, והפנה לגזר הדין אשר ניתן בעניינו של אחי הנאשם, שלקח חלק באירוע השני (ת"פ 56479-02-19).

לאור המפורט טען ב"כ הנאשם כי יש להסתפק בהטלת מאסר מותנה, להימנע מהטלת מאסר בפועל, ולהטיל על הנאשם ענישה נלווית כגון פיצוי והתחייבות ואף צו של"צ משמעותי.

מתחם העונש ההולם

10. תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון ייקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי, במידה ונקבע כי אין מקום לחורג ממתחם העונש, יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאין קשורות לביצוע העבירה.

11. במקרה זה, מאחר ומדובר ב-3 אירועים הנפרדים זה מזה באופן משמעותי במועדם, בנסיבותיהם, בזהות נפגעי העבירה ובמחשבה הפלילית אשר קדמה לביצועם - יש לקבוע מתחם ענישה נפרד בגין כל אירוע.

12. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

13. במקרה דנן, הערך החברתי אשר נפגע בביצוע עבירת האיומים הוא השמירה על שלווה הפרט שלא תופנה כלפיו התנהגות מאיימת. בביצוע עבירות התקיפה - מצטרפים לערך זה אף השמירה על כבוד האדם והזכות לשלמות הגוף ולביטחון אישי.

כבר הובהרה בפסיקה, לא אחת, חומרתן של עבירות התקיפה הגורמות חבלה של ממש.

בע"פ 10538/09 מלקוניאן נגד מדינת ישראל (22/07/10) נאמר ביחס לעבירות מסוג זה כי: "מעשיו של המערער הינם חמורים וקשים. ... על כן, שב וחזר בית משפט זה על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה שתעביר מסר חד וברור כי אלימות אינה פתרון, ואף אם אדם נקלע לסיטואציה מתסכלת או מרגיזה אינו יכול להביא לפתרונה באמצעות כוח הזרוע".

14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים -

1. בת"פ 21085-07-15 מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני-גבוה. זאת לאור העובדה שלא קדם קנטור כלשהו מצד מתלון 1 לביצוע מעשי העבירות, לאור הימשכות מעשי התקיפות גם לאחר שמתלון 1 נפל לרצפה כתוצאה מהתקיפה הראשונה וגם לאחר שהגיעו שוטרים למקום, בשים לב לכך שעבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות הופסקה רק לאחר התערבות של עוברי אורח, ואף בשים לב לנזק שנגרם ושיכול היה להיגרם למתלון 1 כתוצאה ממעשי התקיפות.

2. בת"פ 56499-02-19 מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני, וזאת בשים לב לכך שהעבירה בוצעה על ידי 2, לכך שאותו אחר המשיך לתקוף את מתלון 2 גם לאחר שזה נפל לרצפה, ואף בשים לב לנזק שנגרם ושיכול היה להיגרם למתלון 2 כתוצאה ממעשי התקיפה.

3. בת"פ 44410-06-19 מידת הפגיעה נמצאת ברף הבינוני-נמוך, וזאת בשים לב לזהות המתלוננת, אך גם לתוכן האיום ולהיותו אירוע נקודתי.

15. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות ועבירת התקיפה סתם מעלה כי על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2517/20 מוסייב נגד מדינת ישראל (04/05/20) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, וזאת לאחר שהכה, עם אחר, במכות אגרופ בפניו של מתלונן והשניים בעטו בפלג גופו התחתון עד שנפל ארצה, ולאחר מכן הוסיפו להכותו בבעיטות בפניו ובפלג גופו העליון. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן שטפי דם בפניו וחתך בעפעף התחתון שהצריך טיפול בתפרים. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל. אין צורך לפרט את כל גלגוליו של אותו מקרה, ואך אציין כי בסופו של יום - נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית. בית המשפט העליון קבע כי העונש שהוטל על הנאשם איננו סוטה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים, וכי בית משפט השלום אף הקל עם הנאשם וגזר את עונשו מתחת לרף התחתון של מתחם העונש ההולם את מעשיו.

ב. ברע"פ 5023/18 בדיר נגד מדינת ישראל (28/06/18) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, וזאת לאחר שהכה, עם שניים אחרים ועל רקע מחלוקת כספית, את המתלונן, באופן שהסב לו חבלות של ממש באפו, שטף דם בחזה, ונפיחות ואדמומיות בפניו ובמצחו. לתיק זה צרף הנאשם 2 תיקים נוספים בגין ביצוע עבירות הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. בית משפט השלום קבע, בגין עבירת התקיפה המתוארת בלבד, מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל, וחרף המלצת שירות המבחן להסתפק במאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות - הטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג וברית. בית המשפט העליון קבע כי עונשו של הנאשם איננו סוטה לחומרה מרמת הענישה הנוהגת ואף נמצא ברף הנמוך של הענישה המקובלת במקרים דומים.

ג. ברע"פ 3279/12 איבגי נגד מדינת ישראל (29/04/12), אליו הפנה ב"כ המאשימה, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת עונשו. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר, וזאת לאחר שבעקבות סירובו של מאבטח במסעדה להכניס אותו ואחר למסעדה - תקפו השניים את המאבטח וגרמו לו חבלות, ואף תקפו עובר אורח שניסה להיחלץ לעזרת המאבטח. על אף המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת ענישה שיקומית והארכת המאסר המותנה אשר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם - בית משפט השלום הטיל על הנאשם, בין היתר, 8 חודשי מאסר בפועל אשר ירצו בחופף להפעלת המאסר המותנה. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם וקבע כי גזר הדין אשר הוטל עליו - מקל. בית המשפט העליון דחה כאמור את הבקשה וקבע כי במקרה זה לא היה מקום להימנע מהטלת מאסר בפועל.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין ביצוע עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 3681/19 שבתאי נגד מדינת ישראל (13/06/19), אליו הפנה ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שתקף במכת אגרופ בעורף את המתלונן, ולאחר שזה נפל - המשיך להכות אותו באגרופים ובעיטות בפלג גופו העליון. כתוצאה מהאמור, נגרמו למתלונן כאבים, סחרחורת וסימנים אדומים והוא פנה לקבל טיפול רפואי. על אף המלצת שירות המבחן לבטל הרשעתו של הנאשם, ולאחר שקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה והטלת של"צ למספר חודשי מאסר בפועל, הטיל על הנאשם חודש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

כמו כן, בית המשפט קבע כי לא קדם קנטור לביצוע התקיפה על ידי הנאשם. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם בשים לב להיעדר פגיעה קונקרטית ולאור טיב העבירה. בית המשפט העליון דחה כאמור את הבקשה וקבע כי הותרת עונשו של הנאשם על כנו מעביר מסר חד וברור כי מעשיו חמורים וראויים לגינוי.

ב. ברע"פ 3158/18 פלוני נגד מדינת ישראל (26/06/18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שהכה את המתלונן במכות אגרופ וקרע את חולצתו. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן המטומה מתחת לעינו השמאלית, נפיחות בשפתו העליונה ושריטה מעל כתפו הימנית. בית משפט השלום הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר מותנה לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קבע כי העונש סביר ומידתי והולם את נסיבות ביצוע העבירה. בית המשפט העליון דחה כאמור את הבקשה וקבע כי העונש שהוטל על הנאשם ראוי ומאוזן.

ג. ברע"פ 8781/16 הלפרין נגד מדינת ישראל (16/04/18), אליו הפנה ב"כ הנאשם, דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שסטר למתלונן ובהמשך חבט בפניו בשנית. כתוצאה מהמתואר נגרמו למתלונן שריטה ושפשוף בגשר האף. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר מותנה לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון דחה כאמור את הבקשה וקבע כי מרבית טענותיו של הנאשם עוסקות בממצאים עובדתיים שבהם לא נוטה להתערב ערכאה זו.

ד. בע"פ (מחוזי חיפה) 33776-01-13 שמאמי נגד מדינת ישראל (10/07/13) קיבל בית המשפט באופן חלקי את ערעורו של הנאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ובגין עבירה זו הוטלו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי, כך שעונש המאסר בפועל הוקל ל-4 חודשים.

ה. בת"פ (רח') 25305-07-18 מדינת ישראל נגד נויברג (15/04/19) אליו הפנה ב"כ הנאשם הורשע נאשם, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש, וזאת לאחר שנגח במצחו של אחר וכתוצאה מכך נגרמו למתלונן נפיחות, שפשוף ודימום במצח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, בין היתר, 3 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

יצוין כי בת"פ (אש') 28797-09-17 מדינת ישראל נגד מורדכיב (14/01/19) (להלן: "פס"ד מורדכיב") אליו הפנה ב"כ הנאשם, קבעתי מתחם ענישה בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשי מאסר בפועל. עם זאת, לא ניתן ללמוד מרמת הענישה אשר הטלתי על אותו נאשם לבין מקרה זה, וזאת בשים לב להמלצת שירות המבחן באותו המקרה להימנע מהרשעה, וכן בשים לב להתרשמותי כי יש לחרוג משיקולי שיקום לקולה בעניינו של אותו נאשם. כך גם בת"פ (אש') 32862-11-18 מדינת ישראל נגד דעיק (26/01/21), אליו הפנה ב"כ הנאשם, בו קבע בית המשפט כי מטעמי שיקום יש לסטות ממתחם הענישה ולהורות על הארכת התנאי באותו המקרה, וזאת כאמור בשונה מהמקרה המונח לפניי. כמו כן, בת"פ (רח') 16041-01-19 מדינת ישראל נגד יוסיפוב (08/01/20) אליו הפנה ב"כ הנאשם, נקבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל, אולם לא ניתן להסיק מרמת הענישה אשר הוטלה באותו מקרה, וזאת בשים לב לאשר עלה מתסקיר שירות המבחן שם והמלצתו להימנע מהרשעת הנאשם.

17. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בגין בצוע עבירת **האיומים** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 4719/13 צוקרמן נגד מדינת ישראל (07/12/13) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על חומרת העונש. המבקש הורשע בבית משפט השלום, לאחר שמיעת ראיות בביצוע עבירה של איומים. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין 5 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 4 חודשי מאסר, כאשר 3 חודשים מתוכם ירוצו בחופף למאסר על תנאי בן 7 חודשים שהופעל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי העונש אשר הוטל על הנאשם לא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

ב. ברע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (01/01/13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירת איומים כלפי בת זוגו לשעבר, והוטלו עליו, בין היתר, 4 חודשי מאסר על תנאי, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ ופיקוח. בית המשפט העליון קבע כי לא נמצא פגם בהחלטה שלא לאמץ את המלצות שירות המבחן.

ג. ברע"פ 1293/08 קורניק נגד מדינת ישראל (25/06/08) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע עבירת איומים כלפי פרודתו דאז. בית משפט השלום בכפר סבא הטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר פועל. בית המשפט העליון קבע כי לא התקיימה סטייה מנורמות הענישה הנוהגות בגין העבירה בה הורשע הנאשם.

יצוין כי בפס"ד **מורדכייב** אליו הפנה ב"כ הנאשם, קבעתי מתחם ענישה בגין עבירת האיומים הנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-9 חודשי מאסר בפועל. לענין רמת הענישה אשר הוטלה בפועל על הנאשם, כאמור לעיל - לא ניתן ללמוד מאותו נאשם למקרה זה.

19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות **(סעיף 40 ט' לחוק)**, יש לתת את הדעת למפורט להלן:

1. **בת"פ 21085-07-15** יש לתת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה ביחד עם אחר, כאשר הנאשם הוא אשר הוביל את התקיפה שגרמה חבלה של ממש ואף ביצע את התקיפה המאוחרת יותר לבד. כמו כן, יש להסב תשומת הלב לנזק שנגרם למתלונן ולנזק שיכול היה להיגרם לו כתוצאה מהתקיפות המפורטות. עוד לא ניתן להתעלם מהרקע לביצוע העבירה אך גם לגילו הצעיר של הנאשם באותה העת.

2. **בת"פ 56499-02-19** יש לתת את הדעת לכך שהעבירה בוצעה על ידי שניים, כאשר לאחר היה חלק משמעותי באירוע, לנזק שנגרם למתלונן, ולנזק שיכול היה להיגרם לו כתוצאה מהתקיפה המפורטת.

בשלב זה יש לציין כי על אותו אחר, בגין ביצוע עבירה זו בלבד, הוטלו 4 חודשי מאסר מותנה, לצד ענישה נלווית (ראו **ת"פ 56479-02-19**).

3. **בת"פ 44410-06-19** יש לתת את הדעת למערכת היחסים בין הנאשם למתלוננת ולעובדה שניצל את כוחו למולה, וכן לתוכן האיום.

20. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בגין ביצוע **עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות** לצד ביצוע **עבירת התקיפה סתם** נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע **עבירת התקיפה הגורמת חבלה של ממש** נע בין מאסר מותנה ועד ל-10 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירת **האימים** נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.

21. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

הנאשם לא עבר כל הליך שיקומי, וזאת על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, כמפורט בהרחבה לעיל.

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו** - ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מתגורר כיום עם המתלוננת 3, הסובלת ממורכבות רפואית, ועם בתם בת השנתיים, ומתפקד כמפרנס יחיד המטפל בבתו ובבת זוגו. ברי כי שליחת הנאשם לריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא תוביל לפגיעה קשה בו ובמשפחתו, ואף שליחתו למאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות תפגע בכלכלת משפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב** - אומנם הנאשם הודה בביצוע העבירות, אך, כמפורט לעיל, שירות המבחן לא התרשם מלקיחת אחריות אמיתית באשר לכתב האישום העיקרי ואף התרשם ממסוכנות גבוהה לביצוע עבירות דומות בעתיד. כמו כן, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לשתיף פעולה עם שירות המבחן ולהשתלב בהליך טיפולי, כמפורט בהרחבה לעיל, וזאת על אף שהובהרה לו משמעות חוסר שיתוף פעולה שכזה ועל אף ששירות המבחן תאם איתו מספר רב של מפגשים אליהם לא התייצב. בסופו של יום, כאמור, לא עבר הנאשם כל הליך שיקומי, וזאת על אף הצהרותיו החוזרות ונשנות כי מעוניין בכך.

אינני מקבלת טענת ב"כ הנאשם כי ניתן להצדיק חוסר שיתוף הפעולה מצד הנאשם במצבו המשפחתי. ניתנו לנאשם הזדמנויות רבות, במשך תקופה ממושכת ביותר, כמפורט לעיל, לשתיף פעולה. לא זו אף זו, מתסקירי שירות המבחן, ואף מדברי הנאשם לפניי, עולה כי הנאשם לא לוקח אחריות על התנהלותו זו ומעביר אחריות לקצינת המבחן.

ג. **נסיבות חיים שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה** -כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן, הנאשם הגיע מרקע משפחתי ואישי מורכב והתמודד עם קשיים שונים וביניהם צריכת אלכוהול מוגברת על רקע קשיים רגשיים, אשר הובילו אותו להתנהג באלימות כלפי אנשים וחפצים, ושעמדו ברקע למעשי העבירות לטענתו.

ד. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות - מאז ביצוע העבירות באירוע הראשון והשני חלף זמן רב אלא שהתמשכות ההליך נבעה בעיקר בשל התנהלות הנאשם אשר חדל מלהתייצב לדיונים, ניתק קשר עם שירות המבחן ופעם אחר פעם ביקש הזדמנות להשתלב בהליכי טיפול. לא זו אף זו, הנאשם ביצע עבירה נוספת בחודש מרץ 2019. דהיינו, חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות לא הוביל להפסקת הפעילות הפלילית מצידו של הנאשם.

ה. עברו הפלילי של הנאשם או העדרו - מת/1 עולה כי לנאשם עבר פלילי שכולו התיישן.

כמו כן, **מת/2** עולה כי לנאשם 2 הרשעות קודמות בגין ביצוע עבירות תעבורה מהשנים 2016 ו-2017.

23. באיזון בין השיקולים השונים, בשים לב להיעדר השתלבות בהליך שיקומי, על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לעשות כן, למצבו האישי והמשפחתי של הנאשם ולעובדה כי נעדר עבר פלילי - שוכנעתי לגזור עונשו ברף הבינוני של המתחם. בשים לב למתחמי הענישה שנקבעו על ידי לעיל, המסקנה היא כי יש להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

למעלה מן הצורך אציין כי לפני משורת הדין, מבלי לטעת ציפייה בלב הנאשם ועל מנת שהתמונה המלאה תהיה פרוסה בפניי, לאחר שמיעת הטיעונים לעונש וטרם מתן גזר דין הפנתי את הנאשם לקבלת חוות דעת ממונה על עבודות השירות. כעולה מהודעת הממונה מיום 10/03/2021, על אף שזומן לשני ראיונות, הנאשם לא התייצב במשרדי הממונה.

24. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר בפועל .

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור שוב עבירה לפי סימן ח' לפרק י' לחוק.

4. התחייבות כספית על סך 2,500 ₪ להימנע במשך 3 שנים מיום שחרורו מביצוע עבירה לפי סעיף 192 ו/או לפי סימן ח' לפרק י' לחוק.

5. פיצוי למתלונן 1 (ע"ת 2 בת"פ 21085-07-15-09-14) בסך 2,500 ש"ח.

הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

מצורף טופס פרטי ניזוק.

6. פיצוי למתלונן 2 (ע"ת 3 בת"פ 56499-02-19) בסך 1,000 ש"ח.

הפיצוי ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים.

תשלום ראשון ביום 10/09/21.

מצורף טופס פרטי ניזוק.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.